

[Voigt]

påpegede, og vi foreslog derfor, at det var folk udefra, der sammen med driftsledelsen skulle ordne forholdene. Jeg beder derfor ministeren af hensyn til referatet rette sin udtalelse her om, at fremskridtspartiet stillede en mistillidsdagsorden til generaldirektøren.

Arne Melchior (CD):

Jeg kan udmærket sætte mig ind i, at kulturministeren ikke har det alt for behageligt i anledning af dette spørgsmål, og jeg deltager ikke i debatten for at få placeret nogen skyld. Men eftersom den første Kinseyrapport jo har gjort en del gavn i verden, håber jeg, at den nye McKinseyrapport kan få gjort nogen gavn i Danmark og Danmarks Radio, og jeg vil derfor give ministeren anledning til at svare på et enkelt spørgsmål, nemlig om ministeren er blot en kende chokeret over den uimodsagte oplysning fra McKinsey-rapporten, der går ud på, at produktiviteten i Danmarks Radio er faldet med 20 pct. i de sidste fire år. Giver det ikke ministeren anledning til en lille smule chok? Jeg er godt klar over, at ministeren skal ikke give forholdsordrer til radioen – jeg kender styreforment – men nærer ministeren som minister håb om, at man vil kunne øge produktiviteten på ny, selvfølgelig uden at det skal gå ud over kvaliteten, og at vi skal kunne komme tilbage i det mindste til de ydelser, der blev præsteret for ca. fire år siden?

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Til hr. Voigt vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er formuleringsforhold, som ligger os imellem, og at den holdning, som fremskridtspartiet også giver udtryk for her i dag, for mig at høre klart er udtryk for en mistillid til Danmarks Radios ledelse, en mistillid, jeg som sagt ikke deler. Jeg vil yderligere henvide til, at forfatterne til McKinsey-rapporten jo netop har peget på, at en løsning inden for huset vil være den rigtige måde at gribe tingene an på.

Hr. Arne Melchior spørger, om jeg er en kende chokeret. Dertil kan jeg svare, at jeg i vidt omfang prøver at holde mit følelsesliv i rimelig grad uden for mit politiske arbejde, så graden af chok er vel ikke rigtig relevant.

Jeg er i meget høj grad tilfreds med, at Danmarks Radios driftsledelse selv peger på de svage sider, som også McKinsey-rapporten har gjort opmærksom på, og at driftsledelsen allerede har påbegyndt en rationaliseringsbestræbelse. Mit svar til hr. Arne Melchior må være: ja, jeg nærer tillid til, at denne rationalisering vil føre til positive og konstruktive resultater.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 895

4) Til *finansministeren* af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Vil ministeren nærmere redegøre for det statsretlige vedrørende den nye bevillingsprocedure, der er taget i anvendelse vedrørende aktstykkerne 285, 286, 287 og 292, hvor midler er bevilget uden at være i henhold til vedtaget lovgivning eller være trukket på de i finansloven indeholdte reserver?«

Skriftlig begrundelse

Det virker mildt sagt besynderligt, at der nu bevilges i hundredvis af millioner kroner blot med henvisning til træk på BX-plan, når det er oplyst, at BX-plan blot er en betegnelse for de foranstaltninger, der er indeholdt i arbejdsministerens redegørelse af 4. februar 1981 for beskæftigelsessituationen og de initiativer, som regeringen agter at tage for at bekæmpe arbejdsløsheden.

Som bekendt sker der ingen form for vedtagelser i forbindelse med en redegørelse, og det må derfor være helt relevant at få opklaret, hvilken procedure der er benyttet for at kunne bevilge millionbeløb.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Hr. Askjær Jørgensen har bedt mig om en nærmere redegørelse for det statsretlige vedrørende, som det hedder i spørgsmålet, den nye bevillingsprocedure, der er taget i anvendelse vedrørende aktstykkerne 285, 286, 287 og 292, hvor midler er bevilget, uden at det er sket i henhold til vedtaget lovgivning, og uden at de er trukket på de i finansloven indeholdte reserver.

Der er ikke tale om nogen ny bevillingsprocedure. Der er tale om en fuldstændig